

Руда вродливиця

Гійом Аполлінер

Ось я перед людьми людина із здоровим глуздом
Знаю життя а дещо і про смерть що може знать живий
Зажив страждань і радощів кохання
Спромігся часом на думки які приймали інші
Вивчив кілька мов
Чимало попоїздив
Війни нюхнув в артилерії та піхоті
Втратив найближчих друзів у тій жахливій боротьбі
Здобувся рани в голову трепанувався під наркозом
Щось знаю про старе й нове що може про них знати індивід
І от тепер забувши про війну
Між нами і для нас о друзі
Суджу я давній спір традиції і пошуків
Порядку і Пригоди

Ви чиї уста створені на подобу божих
Чиї уста утілений порядок
Будьте вибачні порівнюючи нас
До тих що в вашому порядку досконалі
Адже ми скрізь шукаємо пригоди

Ми вам не вороги
Ми хочемо вам дати широкі дивовижні володіння
Де тайна у цвіту усім дається тільки рви
Де є нові вогні не бачених ще барв
І тисячі фантомів невагомих
Що треба їх реальністю зробити
Ми хочем дослідити доброту безмежну мовчазну країну
І є в нас час те все відкинути чи знову повернути
Тож майте жаль до нас ми завше боремось на гранях
Безмежності і майбуття
Простіть нам наші помилки простіть наші гріхи

Бо літо вже іде із спеками та грозами
З весною водночас моя померла юнь
О Сонце то ж доба полум'яного Розуму
І я гряду в юнь

Захоплений її величною ходою
Лише її люблю її пильную слід
Вона мене так вабить як магніт
І має вид
Вродливиці рудої

Волосся в неї золоте
Незгасним спалахом цвіте
То племінь племінь незвичайний
Що по троянді грає чайній

Але смійтеся смійтеся з мене
Люди всюдишні а найпаче люди тутешні
Бо стільки є такого що я не смію вам сказати
Стільки є такого що ви не дасте мені сказати
Змилуйтеся наді мною